

om, da fandt det ærede Medlem, at det muligt kunde føre til, at Fæstningen blev yderligere udbedret, og at Forsvarskommissionen blev forstyrret i sit Arbejde. Det har det ærede Medlem i Dag ikke talt særligt om, men derimod kun om, at det var et lille Resultat i Retning af Besparelser, saa smaa Besparelser, at de næsten ikke vare værd at tale om.

Maa jeg for øvrigt føje til i Tilslutning til, hvad den højtærede Forsvarsminister udtalte, at det var jo ikke særlig dette, der tilsigtedes, at der skulde kunne bespares noget i den samlede Sum, men dette, at en Besparelse paa een Konto kunde bevirke, at man blev fri for at forhøje Bevillingerne paa andre Konti, hvor der ellers som Følge af stigende Priser osv. vilde være Brug for flere Penge.

Jeg slutter med at sige, at naar det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) mente at kunne slaa fast, at en Gentagelse af denne Bemyndigelse paa 3 Aar skulde betyde, at nu blev Anmærkningen mere stabil end før, saa er det ikke rigtigt. Fra Flertallets Side, der har givet Anmærkningen sin Tilslutning, er der intet, der berettiger til at gaa ud fra, at man, naar de 3 Aar, som der nu begyndes paa, ere gaaede, ikke i Rigsdagen staaar lige saa frit, som Rigsdagen staaar i Dag, og da Anmærkningen første Gang vedtoges. Det er heller ikke rigtigt, naar det ærede Medlem siger, at vi med Anmærkningen give Ministeren Ret til frit at raade over 2 Mill. Friheden bestaar ikke deri, thi alt, hvad der opføres paa de forskellige Konti, skal udføres, det være sig Arbejde eller andet, men for saa vidt der derved kan spares noget paa en Konto, og der maatte vise sig at være for lidt paa en anden, kan det, der spares det ene Sted, benyttes det andet, men det skal altsammen benyttes indenfor disse bestemte Konti. Man kan ikke gaa hen og lave noget helt andet for de Penge, der spares det ene eller andet Sted. Det blev klart og tydelig udtalt, da vi første Gang havde Anmærkningen til Behandling, og jeg finder kun Anledning til paa ny at gøre opmærksom paa, at vi i Fremtiden ville staa lige saa frit som nu, og at der ikke har været Tale om at give Ministeren fri Raadighed over $2\frac{1}{4}$ Mill.

Endelig vil jeg overfor det ærede Medlems og hans Meningsfællers Udtalelser i Betænkningen og Udtalelserne her i Tilslutning dertil sige, at den Stigning, det ærede Medlem tager Forbehold overfor, er fremkommen for det første og navnlig som en Følge af her i Tinget vedtagne Love,

dernæst, om end kun for en ringe Dels Vedkommende, ved, at der paa Understøttelse til de under Krigsministeriet ansatte Funktionærer, der ikke ere pensionsberettigede, har været en større Tilgang end Afgang, og endelig ved, hvad jeg mente, man fra alle Sider var enig om, var heldigt, at Budgettet er blevet bragt i Overensstemmelse med Regnskabet. Og navnlig for de to førstnævnte Punkters Vedkommende har det ærede Medlem jo selv staaet her i Tinget og forsvaret en Stigning overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Der var — jeg har ikke set det efter, men jeg synes, der var en Stigning paa 7—8,000 Kr. for det andet Punkts Vedkommende, fordi der var kommet nogle flere Understøttelser til, end der var gaaet fra, hvorfor der kom nogen Stigning ud over den, der var en Følge af vedtagne Love. Jeg finder derfor ikke nogen Anledning til at opholde mig særlig ved dette Forbehold, der er kendt fra tidligere Tid, der ikke har givet sit Udslag i Ændringsforslag og oven i Købet er i Strid med den Stilling, det ærede Medlem tidligere har indtaget, hvad jeg før har haft Lejlighed til at gøre opmærksom paa.

Forsvarsministeren (J. C. Christensen): Jeg vil først gøre en ganske kort Bemærkning til det ærede Medlem for Hillerød (Dinesen). Det var med Hensyn til Remontedepotet ved Kolding ikke blot min Mening at fremhæve Græsgangene, men ovre ved Kolding vare ogsaa Staldgaarden, Lokalteterne i det hele efter min Mening langt at foretrække fremfor de tilsvarende i Hillerød. Til det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Rasmus Hansen) skal jeg sige, at det vilde ikke gaa an at sætte 3-Aars Heste ud til Foderværter. Man ved jo ikke, hvorledes man fik dem tilbage igen. Det er jo netop i Aaret 3—4, at det gælder om at bevare dem mod en Brug, der kan virke skadelig, og træne dem, saa de kunne blive nyttige til Hærens Brug.

Naar jeg bad om Ordet for en kort Bemærkning, var det dog mindre for at sige dette end for at fremhæve noget, jeg før glemte overfor det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen). Han spurgte mig, hvorledes det hang sammen med, at der oppe i Aalborg var anvendt eller udkommanderet, sagde han, 28 Soldater til Høstarbejde i Januar Maaned. Jeg er ikke nøjagtig i Stand til at sige, hvorledes dette hænger sammen.